05/01/2020

Μητρ. Μαρωνείας: “Η σημασία της ενανθρωπήσεως του Θεού”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Του Σεβ. Μητροπολίτου Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμονα

Καθὼς ἕνας ἀκόμη χρόνος ἀνατέλει ἡ Ἐκκλησία μας λαμβάνει ἀφορμὴ, ὥστε νὰ βοηθήσει τὸν ἄνθρωπο νὰ συνειδητοποιήσει γιατί τοῦ δίνεται ὁ χρόνος τῆς ζωῆς του καὶ ποιὸς εἶναι ὁ καλύτερος τρόπος νὰ τὸν ἀξιοποιήσει. Τὸ κάνει δὲ σὲ πεῖσμα τῶν καιρῶν, σὲ ἀντίθεση πρὸς τὸ κοσμικὸ φρόνημα καὶ τὴν ἐμπορικὴ σκοπιμότητα, ἀρνούμενη νὰ συγκατατεθεῖ στὴν ἀντίληψη ὅτι ἡ ἀλλαγὴ τοῦ χρόνου εἶναι μία ἀκόμη ἀφορμὴ νὰ ἀντιμετωπισθεῖ ὁ ἄνθρωπος ὡς καταναλωτής, ποὺ πρέπει νὰ συμπεριφερθεῖ ὅπως ἐπιβάλλει ἡ ἀγορά.

Ἡ Ἐκκλησία θέλει τὸν ἄνθρωπο χαρούμενο καὶ ὁλοκληρωμένο. Κατανοεῖ δὲ ὅτι γιὰ νὰ ἐπιτευχθεῖ αὐτό, ὁ ἄνθρωπος χρειάζεται τὴν ἀλήθεια κι ὄχι τὸν ὅποιο μύθο, ὁ ὁποῖος τὸ μόνο ποὺ κατορθώνει εἶναι νὰ ἐγκλωβίσει τοὺς ὀπαδούς του στὸ φαντασιακὸ καὶ τὴν ψευδαίσθηση.

Ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώνει καὶ ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπο σὲ ὑπεύθυνες καὶ οὐσιαστικὲς ἀποφάσεις. Καί αὐτό εἶναι κομβικό, μιᾶς ποὺ ἡ ἀρχὴ τοῦ κάθε χρόνου, πέρα ἀπὸ

ὅλα τὰ ἄλλα, σημασιοδοτεῖ ταυτόχρονα καὶ ἕνα ἀκόμη βῆμα πρὸς τὸ τέλος τοῦ χρόνου τῆς ζωῆς μας, ὁ ὁποῖος εἶναι περιορισμένος κι ὄχι ἄπειρος.

Ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ τῆς πρώτης Κυριακῆς τοῦ χρόνου προβάλλει τὸ πρόσωπο τοῦ Τιμίου Ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, ὄχι μόνον ἐν ὄψει τῆς μεγάλης ἑορτῆς τῶν Φώτων, στὴν ὁποία πρωταγωνιστεῖ, ἀλλὰ κυρίως γιατί εἶναι τὸ κορυφαῖο πρόσωπο σὲ αὐτό ποὺ ὀνομάζουμε ἀσκητική τῆς Ὀρθοδοξίας. Εἶναι ἡ προσωποποίηση τῆς νικηφόρας πάλης ἐνάντια στὴ σαρκικότητα καὶ ἡ ἀπόδειξη τοῦ πόσο ἐξυψώνεται ὁ ἄνθρωπος μέσα ἀπὸ ἕναν τέτοιο τρόπο ζωῆς, ὥστε κατανικώντας τὶς ἐπίγειες ἐξαρτήσεις καὶ ροπὲς νὰ πορεύεται μὲ ἐλευθερία καὶ ὀρθοκρισία πρὸς τὴν Ἀλήθεια.

Τό μήνυμα τῆς Ἐκκλησίας μας στήν ἀρχή τοῦ ἔτους εἶναι ἁπλό στή διατύπωση του καί συντρηπτικό στήν ἀλήθεια του.Ὁ χριστιανὸς δὲν μπορεῖ μάταια νὰ σπάταλα τὸν χρόνο τῆς ζωῆς του. Ἡ Ἐκκλησία τὸν καλεῖ σὲ αὖτο γιὰ τὸ ὅποιο πλάστηκε, νὰ ζεῖ ἐλεύθερος «ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ».

Ὁ Πρόδρομος τῆς Χάριτος προβάλλεται ὡς τὸ ὑπόδειγμα ἐκεῖνο ποὺ διαβεβαιώνει τὸν καθένα μας γιὰ τὴν ἱκανότητα τῆς ἄσκησης νὰ ἀπελευθερωθεῖ ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῶν παθῶν, γιὰ νὰ ὁδηγηθεῖ ὁ ἄνθρωπος στὴν ἀλήθεια καὶ τὴν ἀγάπη, στὸν ἴδιο τὸν Χριστό!